

Počelo „Podgoričko kulturno ljeto“

Stolica na Trgu

PODGORICA - Izložbom replike stolice i postera u stilu Bauhauza, koju su priredili studenti Arhitektonskog fakulteta, juče je na Trgu nezavisnosti počela manifestacija „Podgoričko kulturno ljeto 2019“.

Program je realizovan u saradnji Sekretarijata za kulturu i sport Glavnog grada, Ambasade Savezne Republike Njemačke u Crnoj Gori i Arhitektonskog fakulteta u Podgorici u okviru obilježavanja jednog vijeka od osnivanja državne škole za arhitekturu i primijenjenu umjetnost Bauhaus. Sekretarka Sekretarijata za kulturu i sport Ana Medigović zadovoljna je što se Podgorica priključuje ostalim gradovima Evrope koji obilježavaju sto godina od osnivanja škole Bauhaus.

- To govori o spremnosti grada da participira u svim događajima koji su značajni za razvoj i unapređenje kulture - kazala je Medigović.

Dekan Arhitektonskog fakulteta u Podgorici Svetislav Popović rekao je da je pred publikom studentska replika upotrebno predmeta stolice. - Studenti završnih godina Arhitektonskog fakulteta bavili su se ljepotom sjećanja na Bauhaus školu. Predstavili smo i poster - infografički baner čiji dizajn je inspirisan prepo-

znatljivim elementima grafičkog oblikovanja u stilu Bauhauza. Možemo zaključiti da ništa manje, čitav vijek kasnije, Bauhaus nastavlja da živi i kao stil i kao koncept - istakao je Popović.

Amabador savezne Republike Njemačke u Crnoj Gori Robert Veber podsjetio je da je 1919. godine Valter Gropijus osnovao jednu od najznačajnijih škola dizajna - Bauhaus.

- Tako je škola postojala samo nekih 14 godina naziv Bauhaus je postao mit. Otvorenost prema svijetu i međunarodna umjetnička raznolikost bila je u centru koncepta Bauhaus. Bauhaus je bila kuća za brojne međunarodne priznate umjetnike. Studenti Arhitektonskog fakulteta su ponovo izgradili model poznatog umjetnika Marsela Brojera. Ova prekodimenzionalna stolica teži više od 500 kilograma - kazao je Veber.

U okviru prvog dana manifestacije „Podgoričko kulturno ljeto“ sinoć je u Muzejima i galerijama Podgorice otvorena izložba radova studenata Arhitektonskog fakulteta u Podgorici „BAUHAUS 100 Years Anniversary“, a održan je i koncert pod nazivom „Muzika i film - Nezaboravne teme“ Revijskog orkestra Allegro vivo, kojim je dirigovao Radovan Papović. **A.Đ.**

„Muziko, odakle si?“ u Nikšićkom pozorištu

Sa koncerta u Nikšiću

Najmlađi naučili što je klasika

NIKŠIĆ - Dva koncerta za djecu pod nazivom „Muziko, odakle si?“ održana su u Nikšićkom pozorištu, u okviru trogodišnjeg projekta „Music Up Close Network“ EU programa Kreativna Evropa.

Koncerte, čiji je osnovni cilj bio približavanje klasičnog repertoara mlađoj populaciji, realizovali su Državna akademija „Santa Čecilija“ iz Rima, Muzički centar Crne Gore i Sarajevska filharmonija.

Glumica Kristina Obradović, violinistkinja Milana Bjelobaba i pijanista Luka Đaćić iz Muzičkog centra Crne Gore, potom violončelista Francésko Storino i tubista Gregorio Macareze iz „Santa Čecilije“, kao i kontrabasista Fahrudin Strojil iz Sarajevske filharmonije, učenicima osnovnih škola iz Nikšića prikazali su raznolikost i bogatstvo muzičkih kultura evropskih država. Pored himni osam zemalja Evrope

izvedena su brojna ostvarenja klasičnog repertoara, kao i nekoliko narodnih pjesama.

Kontrabasista Fahrudin Strojil zadovoljan je koprodukcijom koncerta „Muziko, odakle si?“.

- Saradnja tri institucije bila je odlična, sa plemenitim ciljem upoznavanja najmlađih o klasičnom muzici i različitim kulturama - kazao je on.

Isto mišljenje dijeli njegov kolega iz „Santa Čecilije“, tubista Gregorio Macareze, koji je istakao da je publika bila vrlo preduzetljiva.

- Konstantno je učestvovala u događaju i svi smo uživali - rekao je Macareze.

I crnogorska glumica Kristina Obradović rekla da je bilo pravo zadovoljstvo osjetiti i vidjeti radost na licima djece.

- Tokom cijele predstave, interakcija je bila izrazito snažna. Djeca su, na taj način, postala akteri ovog muzičko-scenskog igrokaza - kazala je Obradović. **R.K.**

Rediteljka Vida Ognjenović o predstavi „Kozocid“ koja će večeras biti izve-

Iz Novog Sada
ROSANDA MUČALICA

Autorski projekat Vide Ognjenović, „Kozocid“, nakon uspješnih gostovanja u protekla dva dana na scenama Narodnog pozorišta u Beogradu i Šabačkog pozorišta, večeras u 20 sati biće igran u Novom Sadu, u okviru takmičarske selekcije 64. Sterijinog pozorja. Posljednji put Gradsko pozorište na ovom festivalu učestvovalo je prije skoro dvije decenije.

Za Pobjedu, spisateljica i rediteljka Vida Ognjenović govori o višeznačnosti svoje nove drame, aktuelnosti „Kozocida“ u širim vremenskim i geografskim okvirima, razlozima zbog kojih je za temu izabrala naizgled nebitan događaj iz prošlosti nekadašnje Jugoslavije...

POBJEDA: Vaša prva saradnja sa Gradskim pozorištem već nakon premijere rezultirala je selekcijom za Sterijino pozorje. Vjerujem da Vam to mora posebno značiti imajući u vidu podatak da ovaj teatar na Pozorju nije bio još od 2000. godine?

OGNJENIĆ: Da, to je divno. No, i da nismo izabrani za takmičenje na Pozorju, i da nismo dobili mnogo iskrenih aplauza, bila bih i u tom slučaju veoma zadovoljna što sam radila sa ovom odličnom ekipom glumaca i saradnika. Njihovo razumevanje i sagovornišvo mnogo mi je značilo.

POBJEDA: Sudeći prema reakcijama publike u Beogradu i Šapcu „Kozocid“ je uspješno prošao ne samo stručni sud selektora Pozorja. Je li to zbog toga što je ovo i njihova priča jednako koliko i naša, pritom, i danas aktuelna?

OGNJENIĆ: Da je ovo samo lokalna priča, bila bi vredna pažnje samo kao blago samokritička zavičajna sprdačina o stvarima čiji su ožiljci odavno zalečeni, pa ne bi ni bila vredna naročite pažnje. Nažalost, bojim se da nije tako. Ti problemi prebrzi i nepromišljeni političkih poteza, često fatalnih, nisu stvar prošlosti i nije teško prepoznati se u njoj na ovim prostorima.

POBJEDA: Crnohumorni teatarski ogled o uzročno-posljedičnim odnosima malog čovjeka i „više“ politike, upakovali ste kroz istinitu priču o istrebljenju koza zarad razvoja drvne industrije u crnogorskim planinama nakon Drugog svjetskog rata. Što Vam je bio glavni motiv da se bavite ovim naizgled ne toliko bitnim događajem iz prošlosti nekadašnje Jugoslavije?

OGNJENIĆ: Prvo, dobroste

Teško je biti dobar u zlim vremenima

Da je ovo samo lokalna priča, bila bi vrijedna pažnje samo kao blago samokritička zavičajna sprdačina o stvarima čiji su ožiljci odavno zaliječeni. Nažalost, bojim se da nije tako. Problemi nepromišljenih političkih poteza, često fatalnih, nijesu stvar prošlosti i nije teško prepoznati se u njoj na ovim prostorima

to nazvali ogledom. Jeste to ogled, odnosno pokušaj promišljanja svojevrstnih grešaka u nekadašnjem brzom društvenom opismenjavanju stočara, gorštaka. Valjalo je taj žilavi sloj stanovništva, čobane s naslednim imunitetom na nedaće svake vrste, pretvoriti u klasno svesnu radničku klasu, proleterski oslobođenu statusnog svojinskog nasleđa i drugih predrasuda. Nije to bio mali, a ni uzaludan zadatak, kako mi danas u svojoj tehnološkoj beslovesnosti kritički sudimo, previđajući okolnosti u kojima se to događalo. Naime, greške u tadašnjim odlukama nisu bile u samoj zamisli, već u tom ishitrenom načinu primene. U tome što se sve izvodilo naprečac, kao preki sud, bez rasprave, bez prigovora, po sistemu odluka - izvršenje ili kazna. To je bilo uslovljeno pobjedničkom ofanzivom čiji se hod nije smeo usporavati. A jesmo li za ovo naše vreme stekli imunitet od takvog načina, pitam vas... Pa, ne bih rekla. Naprotiv, E, to mi je bio glavni motiv da se time bavim. To što nas iskustvo ničemu ne uči.

POBJEDA: Iz jedne naizgled istorijske fusnote satakali ste komad u kojem je pravom dozom humora ispričana jako ozbiljna priča o nama nekad, ali i o nama danas... Vaše spisateljsko pero britko je detektovalo sve failinke ondašnje ideologije, ali nas stavilo i pred ogledalo sadašnjosti. Slučajno ili namjerno?

OGNJENIĆ: Namerno, namerno... Slučaj retko vodi ruku pisca, kao što ni istorija nema fusnota - sve što se zbivalo u prošlosti deo je glavnog istorijskog toka, zato je „Kozocid“ priča i o nama danas. Nema potrebe da je doslovno prevodimo, da ne bismo zapali u onu grešku kako današnja deca ponekad tumače bajku o Crvenkapi. Jedan dečak mi je rekao da je Crvenkapina greška što je zaboravila mobilni, pa nije mogla da javi baki da je sreća vulka i da mu ne otvara vrata. E, taj naivni prevod na iskustvo našeg vremena se ne usredsređuje prvenstveno na činjenicu da je vuk nasilnik koji iz čiste krvožednosti usmrti nedužnu stariću i njenu unuku. I, da, takvi nasilnici šetaju i danas našim ulicama. Uz to su nam često očevi i braća.

POBJEDA: Što Vi branite u ovoj drami?

OGNJENIĆ: Prvo, branim taj problem i događaj od sprdnje i lakog zabavnog komendijanja. Naprotiv, ideja vodilja mi je ona Gogoljeva opaska, koju je stavljao za moto svojim komedijama: Čemu se smejete, sebi se smejete... Osim toga, branim obavezu čoveka da zahteva od svake ideje da u prvom redu ne zanemaruje humano središte čovekove prirode, koliko god to u ovom trenutku zvučalo nmoderno.

POBJEDA: Jedan od junaka Vašeg komada koze naziva pr-

Bogavac: Izvanredno

Nakon beogradske publike, u srijedu večer šabačka je uživala u bravurama glumačke ekipe „Kozocida“. I još jednom je iz gledališta ka sceni, uz mnogo smijeha i iskrenih aplauza, hrljivo prepoznavanje u sjajnoj priči Vide Ognjenović.

Direktorica Šabačkog pozorišta, poznata dramska spisateljica Milena Bogavac, ocijenila je predstavu izvanredno satiričnom. Kako je naglasila za Pobjedu, „Kozocid“ je dobar primjer čak i političkog teatra, a zbog prijemčivosti forme uspijeva da se obrati najširem krugu publike. - Vidjeli smo odličan komad klasičnijeg pozorišta, urađenog sjajno u svakom segmentu. Najteže je napraviti dobru ansambl predstavu.

kosnim kćerima vjetra, ni nalik pokornim ovčicama. U prenesenom značenju, ko bi sve bile „koze“ 21. vijeka na ovim prostorima. Zapravo, ima li ih i gdje obitavaju?

OGNJENIĆ: Šta da kažem, teško je biti dobar u zlim vremenima, da parafraziram Hanu Arent. Ipak, spadam u one malobrojne tvrdoglave optimiste koji misle da je vreme neupitne pokornosti ismevano i prošlo. Današnja pokornost je raskrinkana kao čista kalkulacija, maska, laž... Ono, znate, meni je dobro, ja sam se snašao, šta me briga kako je ostalima, to je pošast svakog društva. To je, inače, formula koju nameće neoliberalna dogma. Moje je uverenje da su oblici pobune raznovrsni i zato nećiti narcisoidnom kapitalu i pobeđiće ga. Pobeđiće kao otpor prejedanju i gojaznosti, kao otpor sporog, samozadovoljnog

Scena iz predstave „Kozocid“